

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116210930
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3116210930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci žalobkyne: R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX proti žalovanej B.. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, zast. JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667, IČO 420 216 26, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. januára 2019, č. k. 12C/62/2016-142, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že je vlastníčkou v spoluvlastníckom podiele 1/3-ina pozemkov E KN parc. č. XXXX/XXX- orná pôda s výmerou 35 m² a E KN parc. č. XXXX/XXX-orná pôda s výmerou 1.038 m², zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. L. (ďalej aj sporné pozemky). Žalobkyňa svoj nárok zakladala na tvrdení, že podiel na sporných pozemkoch zdedila po svojej matke, ktorá zomrela v roku XXXX. V roku XXXX však zrejme došlo k podvodnému prepisu sporných pozemkov v prospech právneho predchodcu žalovanej na základe rozhodnutia komisie pre zakladanie pkn. vložiek. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 5 ods. 1, 2 zák. č. 99/1938 Sb. o niektorých opatreniach k zjednaniu vzájomného súladu medzi verejnými knihami, pozemkovým katastrom a skutočnou držbou v zemiach E. a D., a odôvodnil zamietnutie žaloby tým, že bolo preukázané, že v roku XXXX došlo medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi k platnej dohode o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva k viacerým nehnuteľnostiam, vrátane pôvodnej pkn. parc. č. XXXX, ktorá pripadla do vlastníctva právnych predchodcov žalovanej. Pre nasledujúce obdobie zo žiadneho dôkazu nevyplýva nadobudnutie podielu na sporných pozemkoch žalobkyňou. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zmeniť a jej žalobe vyhovieť. Namietala, že v čase, keď bola maloletá, ju nemohol jej otec zastupovať, pretože mal zákaz nakladať s jej majetkom a zastupovať ju mohol Okresným súdom Ilava určený advokát. Takýto úkon však Okresný súd Ilava na ochranu jej majetku neurobil.

3. Ďalej žalobkyňa namietala, že právny predchodca žalovanej O. H. sa stal vlastníkom sporných pozemkov na základe žiadosti C. E. (č.d. XXXX), ktorý však pri pôvodnej parcele č. XXXX ako spoluvlastník evidovaný nebol. Považovala za bezvýznamné, že sa na základe č.d. XXXX stala vlastníkom iných pozemkov zapísaných do novej PKN vložky č. XX. Naopak, považovala za pochybenie,

že majetkový a právny stav v nových PKN vložkách nezodpovedal pôvodnému. V uvedenom postupe žalobkyňa videla porušenie jej práva vlastníť majetok a práva na dedenie.

4. Žalobkyňa spochybnila aj dedičské rozhodnutie N. z ktorého odvodzovala svoje práva žalovaná, pretože podľa nej existujú pod rovnakým číslom dve odlišné rozhodnutia po neb. právnom predchodcovi žalovanej. Ďalej sa žalobkyňa v odvolaní zmienila o užívacích pomeroch na sporných pozemkoch. Poukázala aj na nesprávne zápisy jej vlastníckeho práva na nehnuteľnostiach predstavujúcich spoločné nehnuteľnosti („urbárske a pasienkové spoločenstvá“). Zmienila sa o tom, že s jej majetkom kataster nakladá ako keby neexistoval a od ROEP-u sa znížil o niekoľko hektárov. Jej skutočný majetok vlastní potomkovia nejakých 10 spoločníkov, z ktorých väčšina boli zamestnanci je otca - sluhovia a slúžky.

5. Napokon žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, že v č.d. XXXX sú k parcelným číslam žalobkyne zapísaní len rodinní príslušníci žalovanej a nezaoberal sa ani tým, že jej zdedený majetok bol na miestnom národnom výbore, kde pracoval právny predchodca žalovanej, označený pečiatkou „tajné“.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť stotožňujúc sa s jeho závermi o preukázaní reálnej deľby z roku XXXX. Poukázala tiež na to, že vlastnícke právo k sporným pozemkom nadobudla kúpou v roku XXXX, pričom predávajúci nadobudol tieto pozemky dedením v roku XXXX. Ani v prípade, že by tvrdenia žalobkyne zodpovedali skutočnosti, tak nemohla byť žaloba dôvodná na základe § 486 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto dobromyseľne niečo nadobudol od nepravého dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené, je chránený tak, ako keby to bol nadobudol od oprávneného dediča.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

8. Žalobkyňa v odvolaní tvrdí viaceré pochybenia na strane súdu prvej inštancie. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že k týmto pochybeniam nedošlo a so skutočnosťami, na ktorých žalobkyňa založila svoju žalobu sa súd prvej inštancie vysporiadal a prijal ohľadom nich správne závery (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že v čase, keď bola maloletá, ju nemohol jej otec zastupovať, pretože podľa žalobkyne mal zákaz nakladať s jej majetkom. K tomu súd prvej inštancie v ods. 30 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správne uviedol, že právny stav platný do 1.1.1961 netrval na zrušení spoluvlastníctva písomnou zmluvou s pripojením geometrického plánu, tak ako je to v súčasnosti. Existenciu reálnej deľby potvrdzuje Zápisnica zo dňa XX.XX.XXXX (na č.l. 104 spisu), podpísaná spoluvlastníkmi, vrátane zákonného zástupcu X mal. detí R.- C. R.. Pri zakladaní pkn. vložiek vložkári vychádzali a rešpektovali uvedenú reálnu deľbu nehnuteľností pkn. vlastníckmi. Týmto nebolo porušený zákaz scudzovania nehnuteľností C. R., zákonným zástupcom mal. detí, pretože nešlo scudzovanie nehnuteľností. Odvolací súd v tomto smere dopĺňa, že reálna deľba predstavovala faktický stav a nie právny úkon, preto pri nej nemohol byť porušený zákaz scudzovania nehnuteľností C. R..

10. Ďalej žalobkyňa namietala, že právny predchodca žalovanej O. H. sa stal vlastníkom sporných pozemkov na základe žiadosti C. E. (č.d. XXXX), ktorý však pri pôvodnej parcele č. XXXX ako spoluvlastník evidovaný nebol. Považovala za bezvýznamné, že sa na základe č.d. XXXX stala vlastníkom iných pozemkov zapísaných do novej PKN vložky č. XX. Naopak, považovala za pochybenie, že majetkový a právny stav v nových PKN vložkách nezodpovedal pôvodnému. K tomu odvolací súd uvádza, že uvedený stav presne zodpovedá princípom reálnej deľby podielového spoluvlastníctva. Výsledkom reálnej deľby je v zásade rozdelenie dovtedy spoločného nehnuteľného majetku medzi podielových spoluvlastníkov tak, že každý z nich sa stane výlučným vlastníkom časti dovtedy spoločného nehnuteľného majetku. Preto ako dôsledok zápisu reálnej deľby do pozemkovej knihy vznikali nové PKN vložky s odlišným majetkovým ako aj vlastníckym režimom, než bolo dovtedajšie spoluvlastníctvo.

11. Pokiaľ žalobkyňa spochybnila dedičské rozhodnutie N., z ktorého odvodzovala svoje práva žalovaná, pretože podľa nej existujú pod rovnakým číslom dve odlišné rozhodnutia po neb. právnom predchodcovi žalovanej, odvolací súd konštatuje, že toto svoje tvrdenie nepreukázala a súd prvej inštancie správne

vychádzal z oboznámeného rozhodnutia N., podľa ktorého právny predchodca žalovanej bol dedičom nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu.

12. Čo sa týka užívacích pomerov na sporných pozemkoch, tu je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie bolo založené na existencii reálnej del'by pozemkov z roku XXXX. Užívacie pomery v podstatne neskoršom období, ako ich tvrdí žalobkyňa, preto nemôžu mať na správnosť napadnutého rozhodnutia vplyv. Rovnako bez vplyvu na prejednávajúcu vec sú okolnosti týkajúce sa porušenia vlastníckeho práva žalobkyne k iným nehnuteľnostiam, ako sú tie, ktoré sú predmetom sporu.

13. Neobstojí ani námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie Napokon žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, že v č.d. XXXX sú k parcelným číslam žalobkyne zapísaní len rodinní príslušníci žalovanej, keď táto okolnosť je dôsledkom preukázanej reálnej del'by. Napokon sa súd prvej inštancie zaoberal aj tým, že majetok bol na miestnom národnom výbore, kde pracoval právny predchodca žalovanej, označený pečiatkou „tajné“, a to v odseku 41 napadnutého rozhodnutia. Správne konštatoval, že uvedená skutočnosť nemá vplyv na predmet sporu.

14. Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky žalobkyne opodstatnené a odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

15. Nad rámec uvedených dôvodov potvrdenia napadnutého rozhodnutia je potrebné sa stotožniť s názorom právneho zástupcu žalovanej, že žaloba sa javila ako neopodstatnená už len na základe právneho posúdenia podľa § 486 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie, totiž principiálne chráni toho, kto nadobudne vec od dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené, a to aj v prípade, že dedičovi dedičské právo nesvedčilo. V katastri nehnuteľností evidované vlastníctvo žalovanej by tak požívalo ochranu aj v tom prípade, pokiaľ by boli pravdivé tvrdenia žalobkyne vzťahujúce sa úkonom z prvej polovice 20. storočia.

16. Súčasťou tohto rozhodnutia je aj rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. Odvolací súd priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania plne úspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **nie je prípustné.**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).